

Historien om Terre di Valter

Bankmanden Valter Landi blev efter en årrække træt af bureaukrati og stiver regler i bankvæsnet og besluttede at købe jord og leve sin drøm som vinbonde ud.

I 1998 fandt han et velegnet jordstykke i Torre de Nochelle mellem Irpinia bjergene og Vesuvio i Campania.

Her satte han vinstokke med de lokale druer. Til de røde vine den blå drue Aglianico, der giver kraftige og mørke vine. Billedet er taget i juli før druerne bliver blå.

På markerne blev også sat Falanghina og Fiano, der giver bløde og lokale hvidvine med noter af hvide blomster.

Desværre døde Valter meget tidligt og efterlod gården til sine to børn Emanuela og Roberto. Emanuela var på det tidspunkt kun 18 år, Roberto i slutningen af tyverne. Begge med en brændende interesse for vindyrkning. Roberto var netop færdig som ønolog, så det lå ligetil at videreføre faderens drøm om at lave vine af høj kvalitet til attraktive priser.

I dag har familien ca. 12 ha jord, der dyrkes med håndkraft sammen med 3-4. hjælpere. Begge søskende er meget passionerede omkring vinen. For ca. 10 år siden købte de 2,5 ha jord omkring byen Tufo, 20 km væk men tættere på Vesuvio. Her plantede de Greco druer. Jorden her er vulkansk og Greco druerne giver en aromatisk og mineralisk hvidvin.

Signaturvinen og Emanuela's yndlingsvin er den røde "Ventiduemarzo".

"Ventiduemarzo" betyder den 22. marts og er den dag Valter blev født, det er den dag, Roberto fik sin eksamen som ønolog og minsandten den dag hvor vinen oftest bliver tappet på flaske. Det er en varm og intens rødvin med skønne noter af røde bær og vanilje.

Som det forstås, er det en dato, der betyder meget for familien.

Familien sælger hovedsageligt deres vine lokalt. Mest til restauranter og lidt til detail. De har også et par eksportkunder, deriblandt os her i Danmark. Da det er en meget lille vingård, koncentrerer de sig udelukkende om kvalitetsvine til udvalgte kunder.

Som de fleste andre syd-italienere er de søde og imødekommende mennesker. De er meget gæstfri og meget snakkende, både med mund og fakter. Det meste foregår på italiensk og mange emner vendes i løbet af en samtale. I typisk italiensk stil indtages morgenmaden (læs en kop kaffe og en croissant) stående på den lokale bar. Ved vores seneste besøg spiste præsten også med og velsignede det danske fodboldlandshold.

Hvis du har lyst til besøge familien, giv os et praj og vi hjælper gerne.